

Шеста картина

Царският дворец. Покоят на царицата

Федоръ седи навън купъ книжа и трие
платбата отъ келото си. Преди него са държав-
ният печатъ — голтъ и лавтъ. — Урина се
приближава и свага риза на работо му.

Урина

Да бъде си починалъ, Федоръ!

Федоръ

Нико

не може да се разбере! Борисъ
напълно е избранъ такъвъ книжа!
Едно тисло разбрано азъ наутрихъ:
подаръкъ ми се готви отъ Вiena,
той ниско пратеникътъ ми, цесарятъ
изпраща мнѣ най-много — тѣхъ, Урина,
та мнѣ ще изпратя!

Урина

и та ми

да го повикамъ?

Федоръ

Видишъ ли, Урина,

ако Борисъ се согласи...

Урина

Не си ли

на мѣсто му още другъ избранъ?

Федоръ

Те ми нѣмъ ми казвамъ: да кажемъ
ми мислимъ, при мѣнъ мой самъ ще даде
да моли да се намъримъ, а мой
ми пратимъ тоя купъ книжа! — Така се
навѣ тѣхъ измѣнихъ азъ, а ето друга